

Sygn. akt VU 3029/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Emilia Łopatowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przeliczenie kapitału początkowego i wysokość emerytury

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 marca 2014r. sygn.(...)

oraz z dnia 20 marca 2014 sygn. (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt V U 3029/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 marca 2014 roku, organ rentowy ponownie ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy M. K. na dzień 01.01.1999r. z zastosowaniem przepisu art. 174 ust.3b ustawy emerytalnej w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy z 28.07.2011r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U 187 poz.112) i wysokość kapitału początkowego, która wyniosła 185.773,83złoty. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1977-1986, wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł **148,17 %**.

Natomiast decyzją z dnia 20 marca 2014 roku, organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę od 01.02.2014r. i przy ustalaniu wysokości emerytury, obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, przyjął nową zwaloryzowaną kwotę kapitału początkowego tj. kwotę 477.772,53zł w związku ze zmianą wysokości kapitału początkowego i wysokość świadczenia wyniosła 2.005,41 zł, a po waloryzacjach od 01.03.2014r. wynosi 2.360,64 zł. Z uwagi na fakt, iż wyliczona emerytura na podstawie art. 26 jest wyższa niż wyliczona na podstawie art. 183, organ rentowy wypłacał emeryturę przyznaną na podstawie art. 26.

Od powyższych decyzji odwołanie wniósł M. K. wskazując, że nie otrzymał wyrównania świadczenia za poprzednie lata.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił co następuje:

M. K., urodzony (...), w dniu 9 grudnia 2004 r. złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego (okoliczności niesporne; wniosek – k. 1-2 w aktach ZUS)

Decyzją z dnia 25 stycznia 2007 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy M. K. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 131,93%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 131,93% przez kwotę 1.220,89 złotych tj. przez kwotę bazową określoną w ustawie emerytalnej, co dało kwotę 1.610,72 złotych.

ZUS przyjął za udowodnione okresy składkowe w ilości 26 lat, 8 miesięcy i 9 dni (tj. 320 miesięcy) oraz nieskładkowe w ilości 8 miesięcy, 20 dni (tj. 8 miesięcy). W oparciu o powyższe kapitał początkowy obliczono na kwotę 170.809,43 złotych. Do ustalenia kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów:

- od 18 marca 1965 roku do 13 września 1968 roku gdyż przy ustalaniu kapitału początkowego nie uwzględnia się okresu pracy w gospodarstwie rolnym,

- od 23 września 1987 roku do 8 października 1987 roku i od 1 czerwca 1988 roku do 11 czerwca 1988 roku gdyż w tych okresach wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym (dowód: decyzja z dnia 25.01.2007 r. k. 25-26 akt kapitałowych, obliczenie wskaźnika k. 29 akt kapitałowych).

W dniu 1 kwietnia 2009 roku M. K. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury (dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt emerytalnych).

Decyzją z dnia 27 maja 2009 roku, organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2009 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. od 1971 do 1994. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 111,59%

Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 111,59% przez kwotę bazową 2.578,26 złotych wynosiła 2.877,08 złotych.

Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił 32 lata, 10 miesięcy i 9 dni okresów składkowych tj. 394 miesięcy oraz 8 miesięcy i 5 dni okresów nieskładkowych tj. 8 miesięcy.

Wysokość emerytury według art. 183 obliczono na kwotę 1.856,16 złotych brutto.

(dowód: decyzja z dnia 27 maja 2009 r. k. 32-33 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 1 marca 2010 roku, organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawcy emerytury, w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2010 roku tj. 1.856,16 złotych przez wskaźnik waloryzacji 104,62%. Po pomnożeniu wysokość świadczenia wynosiła 1.941,91 złotych (dowód: decyzja z dnia 1.03.2010 r. k. 40-41 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 1 marca 2011 roku, organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawcy emerytury, w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2011 roku tj. 1.941,91 złotych przez wskaźnik waloryzacji 103,10%. Po pomnożeniu wysokość świadczenia wynosiła 2.002,11 złotych (dowód: decyzja z dnia 1.03.2011 r. k. 42-43 akt emerytalnych).

W dniu 24 lutego 2014 roku wnioskodawca złożył wniosek o przeliczenie kapitału początkowego zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami (dowód: wniosek k. 41 akt kapitałowych).

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał w dniu 6 marca 2014 roku pierwszą zaskarżoną decyzję, którą ZUS ponownie ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy M. K. na dzień 01.01.1999r., z zastosowaniem przepisu art. 174 ust.3b ustawy emerytalnej w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy z 28.07.2011r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U 187 poz.112) i wysokość kapitału początkowego wyniosła 185.773,83zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1977-1986, wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 148,17 % (dowód: decyzja z dnia 6.03.2014r. k. 51 akt kapitałowych, obliczenia k. 47 i k. 49 akt kapitałowych).

W dniu 20 marca 2014 roku organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę od 01 lutego 2014 roku tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek (24 lutego 2014 roku) i przy ustalaniu wysokości emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej przyjął nową zwaloryzowaną kwotę kapitału początkowego tj. kwotę 477772,53zł w związku ze zmianą wysokości kapitału początkowego i wysokość świadczenia wyniosła 2.005,41 zł, a po waloryzacjach od 01.03.2014r. wynosi 2.360,64 zł. Z uwagi na fakt, iż wyliczona emerytura na podstawie art. 26 jest wyższa niż wyliczona na podstawie art. 183, organ rentowy wypłacał emeryturę przyznaną na podstawie art. 26 ustawy (dowód: decyzja z dnia 20 marca 2014 roku).

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje :

odwołanie nie jest uzasadnione.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia wyrównania M. K. różnicy pomiędzy przyznaną mu decyzją z dnia 20 marca 2014 roku emeryturą, a emeryturą przyznaną poprzednio tj. decyzją z dnia 27 maja 2009 roku.

Zgodnie z treścią art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Decyzją z dnia 25 stycznia 2007 roku organ rentowy ustalił wnioskodawcy M. K. wysokość kapitału początkowego na kwotę 170.809,43 złotych.

Zgodnie z treścią art. 173 ust. zwanej dalej ustawą, kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek.

Zasady ustalania kapitału początkowego określa art. 174 ustawy, który w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania powyższej decyzji (tj. w okresie od dnia 1 lipca 2004 roku do dnia 23 września 2011 roku) w ustępach 1-3 stanowił:

1. kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (ust. 1) ,

2. przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (ust. 2),

3. podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. (ust.3).

Mając na uwadze treść powyższego przepisu, organ rentowy do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął wynagrodzenia z 10 kolejnych lat tj. od 1980 roku do 1989 roku co dało wskaźnik podstawy wymiaru na poziomie 131,93%.

Ustawa z dnia 28 lipca 2011 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS nadała nowe brzmienie art. 174 ust. 3 co dało podstawę do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Zgodnie z art. 174 ust. 3 w brzmieniu obowiązującym od dnia 23 września 2011 roku, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

W myśl zaś **art. 2 ustawy zmieniającej** w sprawach, w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem przepisów art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, kapitał początkowy ustala się ponownie **na wniosek osoby uprawnionej**, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem - przy obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o przeliczenie kapitału początkowego dopiero w dniu 24 lutego 2014 roku. Wobec powyższego organ rentowy prawidłowo ustalił emeryturę (zaskarżoną decyzją z dnia 20 marca 2014 roku) na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, jako emerytury najkorzystniejszej przy uwzględnieniu przeliczonego kapitału początkowego, **od 1 lutego 2014 roku** tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Tym samym organ rentowy zajął prawidłowe stanowisko w sprawie co do braku możliwości wyrównania emerytury wnioskodawcy za okres przed 1 lutego 2014 roku. W świetle brzmienia art. 133 ustawy emerytalnej przyznanie wyrównania mogłoby być możliwe w przypadku ustalenia, że ustalone poprzednio niższe świadczenie emerytalne było następstwem błędu organu rentowego. W przedmiotowej sprawie z taką sytuacją nie mamy do czynienia. Wnioskodawca nie kwestionował bowiem prawidłowości wydanych poprzednio decyzji o ustaleniu wysokości kapitału początkowego jak i przyznaniu emerytury, a złożony przez niego w dniu 24 lutego 2014 roku wniosek o przeliczenia, był spowodowany zmianą stanu prawnego, a nie ujawnieniem np. błędu organu rentowego. Wskazać również należy, iż wnioskodawca w swoich odwołaniu nawet nie podnosił kwestii, iż poprzednie decyzje organu rentowego tj. z dnia 25 stycznia 2007 roku jak i z dnia 27 maja 2009 roku były dotknięte błędem, a tylko ustalenie tej kwestii daje możliwość przyznania wyrównania na podstawie art. 133 ustawy emerytalnej.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.